

antifona

Bloudím, bloudím ja-ko ovce ztrace - ná.

Hle-dej, Pa - ne, své - ho slu - žeb - ní - ka,

který se rozpomněl na tvá příká - zá - ní.

vers F B Es

1. Má duše chřadne touhou po tvé spá - se,

čekám na tvé slo - vo.

Zrak mi slábně, vyhlí-žím tvé slo - vo.

C f G

Kdy už mě po - tě - šíš? — Bloudím...

4. Tvých ustanovení a tvých svědectví se držím, /
 máš před sebou všechny moje cesty. /
 Kéž mé bédování dolehne až k tobě, Hospodine! /
 Dej mi rozum podle svého slova. *Bloudím...*

5. Na pomoc mi podej svoji ruku, /
 tvá ustanovení jsem si zvolil. /
 Kéž má duše žije a může tě chválit, /
 kéž mi pomáhají tvoje soudy. *Bloudím...*